

Bijlage 2 behorend bij het besluit van de raad van de gemeente Nieuwoop van 31 mei 2011 en als zodanig gewaarmerkt door de griffier, nr.

ALGEMENE TOELICHTING

Afdeling 2a Woon- en leefklimaat

In Nieuwoop, is voor zover bekend, nog geen grow-, smart- of headshop gevestigd. In de regio is hier wel ervaring mee. Dergelijke winkels kunnen ertoe bijdragen dat het woon- en leefklimaat in de betreffende straten achteruit gaat. Enerzijds door de uitstraling van de winkels zelf. Anderzijds door het publiek dat er op afkomt. Dikwijls jongeren die zich in groepen in de directe omgeving van een dergelijke vestiging ophouden en vaak als bedreigend worden ervaren. De vestiging van genoemde winkels en inrichtingen is niet aan andere regels gebonden dan die van het bestemmingsplan. De gemeente kan daardoor geen voorwaarden stellen aan de vestiging. Hierdoor kunnen ongewenste concentraties van smart-, head- en growshops ontstaan. Het woon- en leefklimaat wordt daardoor aangetast en de openbare orde wordt steeds vaker verstoord. Er bestaat daarom een dringende behoefte om de vestiging van smart-, head- en growshops, te kunnen reguleren. Dat wil zeggen paal en perk te kunnen stellen aan het aantal vestigingen en eisen te kunnen stellen aan de exploitatie. Daartoe ontbreken tot op heden de instrumenten. Een mogelijkheid om dit te regelen is een regeling in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). In de APV zijn regels opgenomen die juist zien op het woon- en leefklimaat en voorkoming dan wel bestrijding van overlast en verstoringen van de openbare orde. Op basis van de APV zijn bijvoorbeeld horeca-inrichtingen en seksinrichtingen vergunningplichtig. Daarom wordt in de APV een vergelijkbare vergunningplicht opgenomen voor smart-, grow- en headshops. In de APV wordt aldus een regeling met betrekking tot het woon- en leefklimaat opgenomen.

Het motief van de regeling is gelegen in verbetering, dan wel voorkoming van verdere aantasting, van het woon- en leefklimaat, vanuit het oogpunt van beheersbaarheid van de openbare orde. Dit om te voorkomen dat de regeling anders in strijd zou zijn met hogere regelgeving, hetgeen niet is toegestaan. Bij de uitwerking van de regeling is gekeken naar voorbeelden elders in het land. Onder andere naar de gemeenten Maastricht, Venlo en Breda. Deze regelingen zijn al door de rechter getoetst en in stand gebleven. Daaruit volgt wel dat steeds sprake moet zijn van een zodanige concentratie van inrichtingen, dat de optelsom leidt tot aantasting van het woon- en leefklimaat. Zodoende ontstaat een weigeringsgrond. Via het vergunningstelsel wordt het ook mogelijk om voorschriften op te leggen, die mede moeten voorkomen dat er een aantasting van het woon- en leefklimaat ontstaat.

Ook Breda heeft bij de tweede wijziging van de APV Breda 2004, in werking getreden op 17 februari 2005, aan het tweede hoofdstuk de afdeling 2a inzake woon- en leefklimaat toegevoegd. Daarbij werd toen gesteld dat het op dat moment te ver zou voeren om een gemeentebrede vergunningplicht in te voeren. Op dat moment kwam niet op alle plaatsen in de gemeente het woon- en leefklimaat en de openbare orde in het gedrang door de vestiging van genoemde inrichtingen. Omdat op een aantal plaatsen die behoefte wel bestond is voorkeur gegeven aan een flexibel systeem. Een systeem dat, afhankelijk van

de ernst van de situatie ter plaatse, van toepassing zou moeten zijn. Dit werd gerealiseerd door het college de bevoegdheid te verlenen gebieden aan te wijzen waarbinnen de woon- en leefklimaatregeling van toepassing is. Daarbij werd al aangegeven dat een eventuele aanwijzing uit de aard der zaak voor langere tijd van toepassing zou zijn. Gekozen werd voor een flexibel systeem omdat toen al werd voorzien dat in de loop van de tijd de plaatsen zouden kunnen gaan schuiven. Bij raadsbesluit van 3 juni 2009 is Breda overgegaan tot een vergunningplicht voor de gehele gemeente Breda.

Binnen het aangewezen gebied is de exploitatie van de bedoelde inrichtingen gebonden aan een vergunning van de burgemeester. Of vergunning kan worden verleend kan dan worden getoetst aan een aantal vooraf, voor het betreffende gebied, vastgestelde criteria. Het aantal vestigingen kan daarbij een rol spelen (bijvoorbeeld een maximumstelsel), of de afstand tussen twee vergelijkbare vestigingen. Ook aan de persoon van de exploitant kunnen eisen worden gesteld. Zo kan er bijvoorbeeld een onderzoek in het kader van de Wet BIBOB worden uitgevoerd. Het besluit BIBOB noemt smart- en growshops expliciet als inrichtingen waarvoor een BIBOB-toets is toegestaan. Voor headshops bestaat deze mogelijkheid mogelijk nog niet.

De gemeente Breda heeft inmiddels enkele jaren ervaring met de ingestelde APV regeling. Meerdere gebieden zijn aangewezen waar de regeling van toepassing is. Recent is de regeling geëvalueerd. Deze evaluatie liet zien dat het de gemeente is gelukt met de regeling de groei van het aantal inrichtingen in de aangewezen gebieden tegen te gaan. Ook is het aantal inrichtingen (shops) geleidelijk verminderd. Wel leveren de toetsingen in het kader van BIBOB weinig weigeringen op. Uit de evaluatie volgen enkele adviespunten:

- Handhaving van de woon- en leefklimaat regeling blijft noodzakelijk in de aangewezen kwetsbare gebieden;
- Voor de smart-, head-, growshops geldt nog meer dat de gemeente grip moet houden op het aantal vestigingen, de locatie en de persoon van de exploitant. Zeker in de aangewezen gebieden, maar het is ook niet gewenst dat zich buiten deze gebieden meer van dergelijke shops vestigen. Aanbevolen wordt het vergunningstelsel voor deze shops uit te breiden naar de stad en te onderzoeken of een 0-maximum buiten de aangewezen gebieden mogelijk is.
- Eisen aan de exploitant aanvullen met eisen aan de leidinggevende zoals in de Drank- en Horecawet.

In het kader van de deregulering heeft de VNG de model APV doorgelicht. In deze APV is een exploitatievergunningstelsel voor horecabedrijven opgenomen. De VNG heeft onderzocht of in de model APV dit stelsel gehandhaafd of geschrapt kan worden. De VNG kiest voor het handhaven van de exploitatievergunning. Dit omdat veel gemeenten namelijk van mening zijn dat deze vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde. De VNG wijst er op dat gemeenten uiteraard uiteindelijk zelf de afweging moeten maken. Daarbij heeft de VNG de navolgende overwegingen mee:

De regelingen van de Drank- en Horecawet en de exploitatievergunning hebben ieder hun eigen bestaansrecht vanwege de verschillende motieven die hier aan ten grondslag liggen. Het motief van het horeca-exploitatievergunningstelsel is het beschermen van de openbare orde. Dit kan niet bereikt worden met de Drank- en Horecawet. Aan deze wet liggen primair sociaalhygiënische en sociaaleconomische motieven ten grondslag.

Ook acht de VNG een regeling via het bestemmingsplan minder adequaat. Een bestemmingsplan ordent de ruimte en is niet bedoeld voor het handhaven van de openbare orde. Er mogen alleen ruimtelijk relevante factoren worden meegewogen. Het is wel mogelijk om in een bestemmingsplan een horecafunctie positief te bestemmen of juist uit te sluiten of per plangebied een maximum te stellen.

Verder wijst de VNG er op dat de burgemeester zonder de exploitatievergunning geen mogelijkheden heeft om over te gaan tot tijdelijke of algehele sluiting in geval van (gevaar voor) verstoring van de openbare orde.

Met het betrachten van terughoudendheid bij het aanwijzen van gebieden en het opnemen van vrijstellingen voor bepaalde categorieën inrichtingen, kan toch tegemoet worden gekomen aan zowel de wens tot deregulering als de noodzaak tot het beschermen van het woon- en leefklimaat in kwetsbare gebieden.

Dezelfde overwegingen gelden, ondanks het streven naar deregulering, om toch een exploitatievergunningplicht voor smart-, head-, en growshops in het leven te roepen

Voor de werkbaarheid is er voor gekozen de vergunningplicht voor de horecabedrijven en de vergunningplicht voor de genoemde winkels in afzonderlijke paragrafen te regelen. Dit maakt het ook beter mogelijk daar waar nodig maatwerk in de vergunningstelsels voor enerzijds de horeca en anderzijds de genoemde winkels aan te brengen. De overlast van horecabedrijven bijvoorbeeld zal veelal plaatsvinden tijdens de avonden en rondom het sluitingsuur en mede veroorzaakt worden door alcoholgebruik. Bij smart-, head- en growshops daarentegen vindt de overlast veelal plaats tijdens de openingsuren van de winkels als gevolg van de verkoop van aan de drugscene gerelateerde producten. Vooral de aantrekkingskracht op drugsgebruikers en meer in het bijzonder drugstoeristen veroorzaakt overlast als gevolg van het af- en aanrijden, het overnachten in auto's en de aantrekkingskracht op drugsdealers die in de omgeving klanten trachten te benaderen. Hoewel de overlast in beide gevallen van een andere aard is, tasten beide vormen van overlast het woon- en leefklimaat aan. Meerdere gemeenten hebben hun afdeling woon- en leefklimaat op deze wijze met afzonderlijke paragrafen ingericht. Voorbeelden zijn de gemeenten Maastricht, Roosendaal en Breda. Voor de werkbaarheid is wel getracht zoveel als mogelijk de vergunningstelsels in beide paragrafen eenduidig te laten zijn.

Paragraaf 1 Toezicht op smart-, grow- en headshops

Weliswaar kent de gemeente Nieuwkoop nog geen dergelijke shops, maar gelet op de nadelige effecten die vestiging van dergelijke winkels kan hebben wordt regulering voorgestaan en dit vormt de aanleiding voor de introductie van de vergunningplicht in de APV. Ook met het oog op het zogenaamde waterbedeffect is opnemng van de vergunningplicht in de APV gewenst.

Met betrekking tot de juridische houdbaarheid verwezen naar een brief van de ministers van WVS en Justitie van eind december 2001 waarin in antwoord op Kamervragen over de mogelijkheid van aanvullende lokale regelgeving het volgende werd gesteld:

“Wij sluiten niet uit dat de gevolgen die de vestiging van een smartshop heeft op de openbare orde bij gemeentelijke verordening worden geregeld. Gemeenten hebben immers de mogelijkheid om regelingen vast te stellen, zolang deze regels niet treden in hetgeen in een hogere regeling is bepaald (artikel 121 Gemeentewet). Detailhandelsgelegenheden zijn voor zover het de vestiging betreft uitsluitend gehouden aan de Winkeltijdenwet. Deze wet is uitputtend bedoeld wat betreft de openingstijden van de wet, maar vormt geen belemmering om in lagere (gemeentelijke) regelgeving regels te geven voor smartshops die een ander doel nastreven. Daarbij kan aansluiting worden gezocht bij de lokale regels omtrent de vestiging van horecagelegenheden. Gekozen kan

worden voor een vergunningstelsel, zodat ook ten aanzien van smartshops en dergelijke gelegenheden, in het kader van dit stelsel in het belang van de bescherming van het woon- en leefklimaat en de handhaving van de openbare orde een vestigingsbeleid kan worden gevoerd. Indien in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) bijvoorbeeld wordt bepaald dat de burgemeester de vergunning kan weigeren als naar zijn oordeel de woon- of leefsituatie in de omgeving van het bedrijf en/of de openbare orde nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het bedrijf, kan de burgemeester bij de beoordeling daarvan onder meer rekening houden met het levensgedrag van de houder van de inrichting. Tevens kan hij overgaan tot intrekking of wijziging van de vergunning als aannemelijk is dat de houder of beheerder betrokken is of hem ernstige nalatigheid kan worden verweten bij verboden activiteiten, zoals het in strijd met de Wet op de Kansspelen gelegenheid geven tot het spelen van kansspelen, drugsdelicten, heling en discriminatie.“

Bij de smart-, head- en growshops gaat het om winkels waarbij het, gelet op de aard van de verhandelde producten en de relatie met verdovende middelen en de daarbij behorende bezoekersgroep, wenselijk is vanuit het motief van de openbare orde en overlast- en drugsbestrijding, de exploitatie van deze winkels beheersbaar te maken.

Vaak heeft de aanwezigheid van één of twee van deze winkels al een grote invloed op het woon- en leefklimaat in de directe omgeving. Het is gewenst maxima te verbinden aan het aantal toegestane vestigingen in Nieuwkoop. Het volgende maximumstelsel geldt: vestiging van één grow-, en één smart- of headshop wordt toegestaan.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2:34a Begripsbepaling

Toelichting:

Artikel 2:34a bevat de begripsbepaling. Het is lastig om sluitende definities te geven voor bepaalde categorieën winkels. Er is voor gekozen om aansluiting te zoeken bij de omschrijvingen zoals die zijn opgenomen in het besluit BIBOB. Ook is een definitie opgenomen voor de belshops en internetcafé's. Onder de hier opgenomen beschrijving van inrichting vallen naast de smart-, head- en growshops. Smartshops zijn winkels die diverse niet-traditionele genotsmiddelen als herbal XTC, frisdranken met guarana en producten met efedrine verkopen. Met ingang van 1 december 2008 zijn de verse (natte) paddo's (paddenstoelen met hallucinogene werking) door de minister van VWS op lijst II van de Opiumwet (softdrugs) geplaatst en mogen niet meer worden verkocht. De bewerkte (droge) paddo's waren al verboden en staan op lijst I van de Opiumwet (harddrugs). De producten die in smartshops verkocht worden, ook wel psychotrope stoffen genoemd, zijn bedoeld als alternatief voor genotsmiddelen als soft- en harddrugs. Een headshop is een vorm van detailhandel waarbij hoofdzakelijk artikelen die verwant zijn aan de hasjcultuur worden verkocht. Hierbij moet men denken aan artikelen als waterpijpen, vloeipapier, aanstekers, lectuur, maar ook cocaïnedoosjes en versnijdingmiddelen zoals cafeïne. Een growshop verkoopt hoofdzakelijk goederen voor de thuisweek van hennep zoals meststoffen, zaden, groeilampen, lectuur, enzovoorts.

Artikel 2:34b Vergunningplicht smart-, head- en growshop, belshops en internetcafé's

Toelichting:

Artikel 12:34b, eerste lid geeft een vergunningplicht voor het kunnen exploiteren van een smart-, head- en growshop, belshop of internetcafé in de gemeente Nieuwkoop. De burgemeester is belast met de handhaving van de openbare orde en om die reden ook het bevoegde orgaan om in dit kader vergunning te verlenen. De burgemeester kan aan de vergunning voorschriften of beperkingen verbinden die betrekking hebben op de bevordering van het woon- en leefklimaat. Die voorwaarden kunnen ook betrekking hebben op de wijze van exploiteren van de inrichting. De basis hiervoor is het algemeen geldende artikel 1.4 van de APV. De exploitant is verplicht deze voorschriften en beperkingen na te komen. Zo nodig kan nakoming worden afgedwongen met bestuursdwang.

In lid 2 is per categorie het maximum gesteld voor het aantal smart-, head- en growshops, belshops en internetcafé's in de stad.

Artikel 2:34c Vergunningaanvraag

Toelichting:

Omdat de persoon van de exploitant bepalend is voor de exploitatie van de inrichting is er voor gekozen om de vergunning ook aan de persoon van de exploitant te binden en niet overdraagbaar te maken. De vergunning kan ook niet op naam van bijvoorbeeld een besloten vennootschap worden gesteld. Daarnaast is gewenst dat ook de gegevens van de leidinggevende bekend zijn voor de vergunningverlening en een toetsing.

Artikel 2:34d Eisen aan de exploitant en leidinggevende

Toelichting:

De exploitant dient van onbesproken gedrag te zijn. De vergunningplicht wordt ingevoerd om problemen met de openbare orde terug te dringen en beheersbaar te houden. Het is dan van groot belang dat de exploitanten zelf geen bedreiging voor de openbare orde vormen en dat ook aantoonbaar in het verleden niet gevormd hebben. De eisen die de Drank- en Horecawet in het genoemde artikel stelt ziet daarop.

Artikel 8, tweede lid, aanhef en onder a en b en derde lid, van de Drank- en Horecawet, luiden:

2. Leidinggevendens dienen aan de volgende eisen te voldoen
 - a. zij mogen niet onder curatele staan dan wel uit het ouderlijk gezag of voogdij ontzet zijn
 - b. zij mogen niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden naast de in het tweede lid gestelde eisen andere eisen ten aanzien van het zedelijk gedrag van leidinggevendens gesteld en kan de in dat lid, onder b, gestelde eis nader worden omschreven.

Op basis hiervan kan bijvoorbeeld een verklaring omtrent het gedrag worden opgevraagd.

Het tweede lid bepaalt dat de gedragseisen niet alleen gelden op het moment van de aanvraag van de vergunning, maar ook gedurende de looptijd van de vergunning.

Artikel 2:34e Weigeringsgronden

Toelichting:

In artikel 2:34e zijn de gronden opgenomen waarop de burgemeester de vergunning kan weigeren. De weigeringsgronden a, b en f zien op de persoon van de exploitant. De gronden c tot en met e, g en h zien op de plaats van de vestiging van de inrichting.

De grond genoemd onder c staat strikt genomen los van de afdeling Woon- en leefklimaat. Voorkomen moet echter worden dat de burgemeester een vergunning zou moeten afgeven die in strijd is met het bestemmingsplan.

De grond genoemd onder d kan nader ingevuld worden, afhankelijk van de situatie in de betreffende omgeving. Dat wil zeggen dat de burgemeester aan kan geven wanneer hij van oordeel is dat het woon- en leefklimaat, of de openbare orde, in het betreffende gebied op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed. Dit beleid zal dan het toetsingskader vormen voor het al dan niet verlenen van een vergunning. Daarbij moet gedacht worden aan omgevingen waar de bebouwing in overwegende mate bestaat uit woningen of aan kleine winkelstrip gelegen tussen woonwijken. Gebleken is namelijk dat in kleine winkelstrips inrichtingen zoals bedoeld in deze paragraaf meer overlast veroorzaken en aantasting van het woon- en leefklimaat dan in grotere winkelconcentraties. De burgemeester kan in de beleidsregels aangeven om welke winkelstrips het daarbij gaat.

De grond e heeft betrekking op de vastgestelde maxima voor de smart-, head- en growshops en belshops en internetcafé's voor de stad.

Ook is onder f expliciet de weigeringsgrond uit de wet Bibob opgenomen.

Onder g is voorzien in een weigeringsgrond om er voor te zorgen dat zich een concentratie van inrichtingen voordoet. De burgemeester kan dit, afhankelijk van de omstandigheden, in beleidsregels nader invullen.

Vooraf met het oog op de drugsgelateerde producten die worden verkocht in smart-, head- en growshops is in h een weigeringsgrond opgenomen wanneer een inrichting is gevestigd in de nabijheid van een school of jongeren centrum. Ook deze weigeringsgrond kan, afhankelijk van de omstandigheden in beleidsregels nader worden ingevuld door de burgemeester.

Artikel 2:34f Afwijkende sluitingstijden; tijdelijke sluiting

Toelichting:

Voor de inrichtingen geldt in principe het regime van de sluitingstijden dat ook geldt voor andere winkels die niet onder de vergunningplicht hier vallen. De smart-, head-, grow- en belshops vallen onder de gewone winkelsluitingstijden. Als bijzondere omstandigheden dit noodzakelijk maken kan de burgemeester op basis van dit artikel, in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, tijdelijk afwijkende sluitingstijden vaststellen. Dat kan hij zowel voor een afzonderlijke inrichting als voor meerdere inrichtingen tegelijkertijd doen. Wanneer van dergelijke omstandigheden sprake is wordt aan het oordeel van de burgemeester overgelaten. Er hoeft in ieder geval nog geen sprake te zijn van een zodanige verstoring van de openbare orde, of dreiging daarvan, dat de burgemeester zijn noodbevoegdheden op basis van de gemeentewet in kan zetten.

Artikel 2:34g Sluiting

Toelichting:

De burgemeester krijgt de bevoegdheid om inrichtingen ook helemaal te sluiten. Dat kan als er een inrichting wordt geëxploiteerd zonder de benodigde vergunning (artikel 2:34b, eerste lid) of als de exploitant niet meer voldoet aan de gedragseisen (artikel 2:34d). Het kan ook als de exploitant zich niet houdt aan de vergunningvoorschriften. Voor welke termijn de inrichting wordt gesloten is aan het oordeel van de burgemeester. Hij kan hier desgewenst een beleidslijn voor vaststellen.

Artikel 2:34h Aanwezigheid in inrichting

Toelichting:

Indien een inrichting is gesloten mogen zich daarin geen bezoekers bevinden. Dit om te voorkomen dat de inrichting achter gesloten deuren nog gewoon verder draait. Het eerste lid richt zich tot de bezoekers met een verbod om zich in een gesloten inrichting te bevinden. Het tweede lid richt zich op de exploitant met een verbod om bezoekers toe te laten of te laten verblijven. Beiden zijn in overtreding. Het is daarbij niet relevant of de inrichting gesloten is op basis van de reguliere sluitingstijden dan wel op basis van afwijkende sluitingstijden of een sluiting krachtens artikel 2:34f respectievelijk artikel 2:34g

Artikel 2:34i Intrekking vergunning

Toelichting:

Naast sluiting van de inrichting kan de burgemeester overgaan tot intrekking van de vergunning. Hierover is een algemeen artikel opgenomen in de APV (artikel 1.6, ziet overigens ook op ontheffing). Hierin is bepaald dat een vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd

- indien ter verkrijging daarvan onjuiste dan wel onvolledige gegevens zijn verstrekt;
- indien op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning is vereist;
- indien de aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
- indien van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt binnen een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een dergelijke termijn, binnen een redelijke termijn;
- indien de houder dit verzoekt.

Daarnaast kan de vergunning op basis van artikel 2:34i ook worden ingetrokken indien de exploitant niet langer voldoet aan de gestelde gedragseisen.

Verder is dit artikel aangescherpt. Namelijk wanneer zich een situatie voordoet waarin er sprake is van aantasting van het woon- en leefklimaat dan wel een gevaar voor aantasting van het woon- en leefklimaat wordt tot intrekking van de vergunning overgegaan. Deze situaties kunnen zich voordoen bij het plegen van strafbare feiten of aantasting van de openbare orde.

Ook is expliciet als intrekkinggrond opgenomen een situatie als genoemd in de wet BIBOB. Daarbij kan de gemeente een uitreksel uit het justitieel documentatieregister opvragen bij ex-inrichtingen en ingeval van de Wet op de Kansspelen. In de overige gevallen wordt een Verklaring Omtrent het gedrag gevraagd.

Artikel 2:34j Vervallen vergunning

Toelichting:

Artikel 2:34j is een artikel dat voorziet in de situaties waarin de vergunning automatisch komt te vervallen. Met artikel 2:34j wordt voorkomen dat de vergunning van de voorgaande exploitant na overdracht van zijn inrichting kan blijven voortbestaan. Op basis van het eerste lid, onder a, komt deze vergunning uiteindelijk automatisch te vervallen. Zo ook indien een exploitant voor langere tijd geen gebruik maakt van de vergunning en de exploitatie van de inrichting staakt. Indien de sluiting onvrijwillig is, zoals als gevolg van een tijdelijke sluiting door de burgemeester, komt de vergunning niet

automatisch te vervallen. Ter verduidelijking is ook aangegeven dat dit eveneens niet gebeurt bij langdurige onderbreking van de exploitatie als gevolg van (langdurige) ziekte. De afdeling is een onderdeel van de Algemeen Plaatselijke Verordening. Dit betekent dat ook alle algemene bepalingen, waaronder de strafbepaling van artikel 6.1 APV, onverkort van toepassing is op deze afdeling.

Artikel 2:34k Overgangsbepaling

Toelichting:

Met de inwerkingtreding van deze paragraaf dienen de exploitanten van de grow-, head-, smart- en belshops en internetcafé's ineens aan eisen te voldoen die niet eerder werden gesteld. Bij de invoering van een algemeen exploitatievergunningstelsel is dat een eenmalig probleem dat met een vaste overgangsregeling kan worden ondervangen. Daarin voorziet deze bepaling.

Aan alle exploitanten dienen in beginsel dezelfde eisen gesteld te worden. Dat geldt voor die exploitanten die zich vestigen nadat deze paragraaf inwerking is getreden, maar evenzeer voor exploitanten die reeds gevestigd waren op het moment dat deze paragraaf van kracht werd. Anders zou de regeling teveel aan effectiviteit inboeten. Zittende exploitanten dienen echter wel de gelegenheid te krijgen om een vergunning aan te vragen en zo nodig de exploitatie aan te passen aan de nieuwe eisen. Op basis van artikel 2:34k worden zij geacht te beschikken over een tijdelijke vergunning voor twee maanden. In die twee maanden kunnen zij een aanvraag indienen voor een echte vergunning. Indien zij dat doen wordt de tijdelijke vergunning geacht te zijn verlengd tot op de aanvraag is beslist. Dienen zij geen aanvraag in binnen twee maanden dan dienen zij de exploitatie te staken.